

ড° মিলি ছাৰৰ আকৌ ফোন ... হেড ছাৰ থানু ৰাজকোঁৱৰলৈ
“ছাৰ আপোনাৰ বিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰীয়ে শীৰ্ষ ৬০ টা উদ্ভাৱনৰ
তালিকাত স্থান পাইছে..... অভিনন্দন... তাই কনিষ্ঠ বৈজ্ঞানিক
হিচাপে স্বীকৃতি পাইছে.... দিল্লীলৈ যাব লাগিব এতিয়া...।
তাইৰ সপোনটোৱে যেন পূৰ্ণতা পালে..... সমীৰণ বৰঠাকুৰ
ছাৰ, প্ৰাঞ্জল মহন্ত ছাৰ, থানু ৰাজকোঁৱৰৰ ছাৰৰ অশেষ কষ্টৰ
মূল্য পালে যেন।

চকুৰ ভাষাবোৰ যেন উজ্জ্বল হৈ উঠিছে।

কেচা ঘৰটোলৈ নিউজৰ মানুহ আহিছে.....

চাৰ্জ লাইটটো একেই আছে... খালি এতিয়া কেমেৰাৰ ফ্লাছত
তাইৰ মুখখন পোহৰ হৈ পৰিছে। তাইক প্ৰশ্ন কৰে...
“কোৱাচোন তুমি কেনেকৈ অসমলৈ এই গৌৰৱ কঢ়িয়াই
আনিবলৈ সক্ষম হ'লা.... তোমাৰ অনুভৱ কি?”

“Inspire Award - MANAK” প্ৰতিযোগিতাত সাধাৰণতে
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত উদ্ভৱ হোৱা ধাৰণাসমূহক উৎসাহ জনোৱা
হয়। মই Improvised Wheel Chair for Climbing up on
a Staircase শীৰ্ষক Project টো হাতত লৈছিলো। এই
বিশেষ Wheel Chair খনত Spike সংযুক্ত কৰা হৈছিল। এই
Spike কেইডালৰ সহায়ত Wheel Chair খন এজন মানুহে
খটখটি এটাত ওপৰৰ পৰা তললৈ বা একেদৰে তলৰ পৰা
ওপৰলৈ অনা-নিয়া কৰিব পাৰিব। প্ৰথম অৱস্থাত মই হেডছাৰ
থানু ৰাজকোঁৱৰ, সমীৰণ বৰঠাকুৰ আৰু প্ৰাঞ্জল ছাৰৰ সহায়ত
Prototype টো বনাই লৈছিলো। ইয়াৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয়
পইচা চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা যোগান ধৰা হৈছিল। এই ক্ষেত্ৰত
ড° ৰাজীৱ মিলি ছাৰৰ পৰাও দিহা-পৰামৰ্শ লোৱা হৈছিল।
২০২১ বৰ্ষত মই গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত হোৱা উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ
সন্মিলনত বঁটা গ্ৰহণ কৰো। ২০২২ চনত দিল্লীত অনুষ্ঠিত
National Level Exhibition cum Project Competi-
tionত মই অংশ গ্ৰহণ কৰো তাত মোৰ Project টো প্ৰদৰ্শন

কৰা হয়। বৰ্তমানলৈকে এইটোৱে একমাত্ৰ Project যিয়ে
অসমক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত ৩৯ তম স্থান পাইছে
আৰু এই Project টো চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা মোৰ নামত
পেটেণ্ট কৰা হ'ব। মোৰ এটা সপোন আছিল কৰিম চাচাৰ
দৰে হাজাৰজন ছইল চেয়াৰত বহি কাম কৰা মানুহ এতিয়া
চিৰি ওচৰত থমকি ৰ'ব লগা নহয় ... তেওঁলোক চিৰি বগাই
যাব পাৰিব।

“হয় এইয়া আপোনালোকে দেখিছে..... ইয়াচমিন আহমেদ,
শিৱসাগৰৰ লাকুৰা হাইস্কুলৰ ছাত্ৰী, যিয়ে ভাৰত চৰকাৰৰ
বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তি মন্ত্ৰণালয়ৰ দ্বাৰা অনুষ্ঠিত প্ৰতিযোগিতাত
ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত স্থান লাভ কৰি অসমলৈ সুনাম কঢ়িয়াই
আনিছে।” বুমটো লৈ গাই গ'ল ৰিপৰ্টাৰ জনে....।

ইয়াচমিন আহমেদৰ সপোনটোৱে গতি ল'লে....। কৰিম
চাচায়ে পদূলিমূৰত ছইল চেয়াৰখনত বহি ইয়াচমিনৰ ঘৰলৈ
অহা-যোৱা কৰা মানুবোৰ চাই থাকে।

তাইৰ বিজ্ঞান শাখাত পঢ়া নহ'ল... গাড়ী চলাই পোৱা
টকা কেইটাৰে ঘৰ চলোৱা তাই ককায়েকক নকলে তাই
বিজ্ঞানত পঢ়া সপোনটোৰ কথা। অকলশৰীয়া মাক আৰু
ককায়েকক লৈয়ে তাই এতিয়া সপোন দেখে।

মিলি ছাৰৰ আকৌ ফোন..... হেডছাৰলৈ....।

“ইয়াচমিনৰ ২০২৩ত জাপানত হ'ব লগা SEKURA
সন্মিলনৰ বাবে নমিনেচন আহিছে। ফৰ্মখন ফিল আপ কৰি
দিয়ক....।

সকলোৰে চকুত আকৌ প্ৰাপ্তিৰ ভাষা....।

— ইয়াচমিন আহমেদক সকলোৰে চিনি পালে....। ইয়াচমিন
এতিয়া বাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ এক প্ৰেৰণা আশা.... তাইৰ
দৰে সপোন দেখে বাকী সকলে।

ইয়াচমিন আহমেদ আৰু হাজাৰজনী হওঁক....।

FOR THE LOVE OF FLYING

- RAJIV HAZARIKA

As a kid I was always bitten by the flying bug, to fly was my ultimate dream. Not that I wanted to be a commercial pilot but to have a small aircraft of my own that I could fly at will. In 2006 after doing my research my family and I landed up in Mysore to train myself as a Microlight pilot. Microlight is a two seater light weight fixed winged aircraft. We stayed there for a month or so and trained under former fighter pilot of Indian Air Force, Wing Cdr Ashok Mehta and his wife Audrey Mehta, our aircraft was X Air. Both had the licence to train, their company was Mysore Aeroclub Pvt. Ltd. It was indeed a fantastic experience, in about a weeks time I could fly solo and by the time I left Mysore I became a licensed Microlight pilot.

After coming back I wanted to have my own microlight which costed about Twenty Five Lakhs during those times. My efforts went futile as it was very difficult to get security clearances to purchase a non commercial certified aircraft, especially in the North East. I was a dejected man, until I read about Paramotors or PPG (Powered Paragliding), its an ultralight aircraft with a flexible wing (gliders). It seemed like a perfect

sport to me, one, it is very portable because of its flexible wings and two, and more importantly Paramotors are not certified which means no license is required to own one. So 2011 I landed up in Pune to train as a Paramotor pilot. My trainer was Eric Menezes and his son Rhone Menezes and their company was Wings and Flights. Eric is a pioneer when it comes to Paramotoring. He is the person who brought the sport to India, a wonderful pilot who knows the sport in and out. I had a great time learning and since I already had the knack of flying I picked up the sport pretty quickly and in matter of a few days I became a certified Paramotor pilot.

In about ten days I left Pune and with me I brought a two seater Paramotor called Mini 2 or EVO 230. I started flying in the outskirts of Sivasagar and was amazed to see how beautiful my town looks from the top especially the lakes, the temples and the Ahom Kingdom ruins. In 2014 we established a club called Cross Country Flying Club and in February same year organised an event called Sivasagar Flying Carnival, which till date remains the biggest Paramotor event in the country where more than 25 pilots from all over India participated for 2 days. The government of Assam took notice and presented us with a Paramotor (a big one with a payload of more than 300 kgs) and nominated me in the Most Innovative Tourism award in the year 2016.

Presently our club owns 4 Paramotors (one of them is manufactured locally) and currently we fly with my friends and family in Disangmukh, Sivasagar.

“When once you have tasted flight, you will forever walk the earth with your eyes turned skyward. For there you have been, and there you will always long to return” - Leonardo da Vinci.

Flying is magical to say the least.

- Pankaj Raidongia

I was born and raised in a beautiful village in Sivasagar, Assam. From an early childhood, I developed a natural love for nature and colour and picked up a pencil to draw things I liked. As an instinct, I chose to pursue my studies in the creative field and got into the Govt College of Art and Craft, Guwahati, Assam, in the Sculpture Department. After Graduation, I studied Footwear design and development at FDDI, Noida. After finishing my academic study, I worked as a Footwear Designer for two years and then shifted to Retail Industry as a Visual Merchandiser. I worked with Arvind Brands, Bangalore as a Visual Designer last 15 years and was responsible for Visual Merchandising of Pan India. During my decades-long association with multinational companies, I realized design and decoration's true potential and value. I understood how effectively we can multiply the value of ordinary things through creative combinations and designing skills. I rediscovered the effectiveness of beautifully designed traditional items around our surroundings that we barely notice. One day I decided to leave my job to put all of my energy and hard work into combining my experience with multinational companies with our traditional heritage to make something meaningful. Hence, I came back to my village. Now, I am designing and developing modernized decorative items by mixing locally available raw materials with the knowledge of

the Assamese cultural heritage in my village bamboo and cane have been an integral part of the culture and creativity of Northeast India. Our Sustainable and Eco-friendly products contain recycled materials that are easy to recycle or collected from natural resources like Bamboo, Cane, Wood or Scrap Metal. We aim to provide socio-economic benefits while protecting the environment and public health while creating our products, from the extraction of raw materials until their final disposal.

Bamboo Product

Traditional bamboo weaving skills inspired us to create a range of products like Trays, Wall decor, Pen stands, Lamb Shade, Assamese traditional miniature tools, and instruments (Handloom, Farming, Fishing).

Driftwood Sculpture:

Creating sculptures out of driftwood is a unique art form that requires immense craftsmanship. Driftwood is often treated as scraps. We can find them along the river and sandy beaches. Most of us would look pass it and just don't care about their existence entirely. When I work with driftwood, I never start with a blank canvas. Each piece of driftwood is already a sculpture, created by the caresses of the waves and wind.

Live Edge and epoxy Furniture

Each piece of live edge furniture has its exceptional quality and unique look. In the live edge furniture section, we combine authenticated naturally curved woods with similarly styled sophisticated modern pieces of furniture.

Vision: Our next step will be offering workshops and Village tourism. We aim to bring together the brightest minds in design and bamboo architecture and people keen to learn about bamboo as a building material for eco-friendly structure design.

বেতবাৰী ফাৰ্ম - নতুনৰ বাট

- পদুম গিৰি

“সতেজ কণী খাওঁক সুস্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী হওক” মূল মন্ত্ৰৰে ২০২১ চনৰ এপ্ৰিল মাহত নতুন প্ৰজন্মৰ প্ৰগতিশীল উচ্চশিক্ষিত কৃষক পৰন কোঁৱৰে বেতবাৰী অঞ্চলৰ পিতৃৰ পুৰণা ভেঁটিত ‘বেতবাৰী ফাৰ্ম’ নামেৰে - ৩০০ প্ৰজাতিৰ লেয়াৰ কুকুৰাৰ ৪০০০ (চাৰি হাজাৰ) কুকুৰাৰে ফাৰ্ম এখন আৰম্ভ কৰে।

কণী উৎপাদন হোৱাৰে পৰা বজাৰ দখল কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা “বেতবাৰী” নামেৰে মোহৰ থকা কণী বজাৰত গ্ৰাহকে বিচাৰি বিচাৰি ক্ৰয় কৰে। বহিঃৰাজ্যৰ আমদানিকৃত কণীৰ তুলনাত থলুৱা ভাবে উৎপাদিত হোৱা বাবে এই কণী অতি সতেজ আৰু গুণসম্পন্ন। গুণাগুণৰ প্ৰতি অধিক লক্ষ্য ৰাখি পৰন কোঁৱৰে কুকুৰাক উচিত আহাৰ (দানা) যোগান দিয়াৰ বাবে উৎপাদিত কণীবিধক অতি পুষ্টিবৰ্ধক আৰু উত্তম খাদ্য ৰূপে গ্ৰাহকে আদৰি লৈছে।

দৈনিক ৩৬০০ কণী উৎপাদন হৈ থকা বেতবাৰী ফাৰ্মে চাৰি জন যুৱকক সংস্থাপন দিয়াৰ লগতে অতি সোনকালে দহ হেজাৰ কণী উৎপাদনৰ লক্ষ্যৰে সকলো প্ৰত্যাহ্বান নেওচি লক্ষ্যপ্ৰাপ্তিৰ দিশে অগ্ৰসৰ হৈছে। বেতবাৰী ফাৰ্ম অকল বেতবাৰীৰে নহয় শিৱসাগৰ তথা সমগ্ৰ অসমৰ বাবে এক আদৰ্শ হৈ পৰিছে।

মীন পালন আৰম্ভ কৰে। বৰ্তমান পাঁচটা ফিচাৰিত মৎস্য উৎপাদন কৰি সকলোৰে আদৰ্শ হৈ পৰিছে পৰন কোঁৱৰ তথা বেতবাৰী ফাৰ্ম।

চৰকাৰী তথ্য অনুসৰি বছৰি ৫৬০ কোটি কণী অসমত প্ৰয়োজন হয়। তাৰে ৮৪ কোটি কণীহে অসমে উৎপাদন কৰে। বছৰি প্ৰায় ৮০০০ কোটি টকাৰ কণী অসমলৈ আমদানি হয়। চাহিদা অনুসৰি উৎপাদন নথকা অসম এখন বৃহৎ বজাৰ। কিন্তু অসংখ্য প্ৰত্যাহ্বান থকা এই বজাৰ খন দখল কৰিবলৈ লাগিব একাগ্ৰতা, ধৈৰ্য, মনোবল আৰু বিজ্ঞান সন্মত চিন্তা ধাৰা। এই সকলোবোৰ আয়ত্ব কৰি অসমৰ অৰ্থনৈতিক ভেটি টনকিয়াল কৰিবলৈ বেতবাৰী ফাৰ্মে নতুন বাট মুকলি কৰিছে।

কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বহু আঁচনিৰ লগতে অসম চৰকাৰৰ Chief Minister's Flagship Programme ৰ জৰিয়তে ৩০ শতাংশ ৰাজসাহায্যৰে ৩,৯০,০০০.০০ আৰু ৩০,০০,০০০.০০ টকাৰ লেয়াৰ মুৰ্গিৰ বাবে সহায় আগবঢ়াই আছে। নিবনুৱা যুৱক যুৱতী সকলে চৰকাৰী ৰাজসাহায্যৰ সহায় লৈ বেতবাৰী ফাৰ্মৰ আদৰ্শৰে গঢ়ি তোলা এক নতুন বাট।

